

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo o je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pismo iz Rusije.

Sestanek v Skjernevicah smo prestali in ko pridejo te vrstice vašim čitateljem v roke, bode že takozvana Kongo-konferenca zborovala ob zelenej mizi v Spree-Atenah in oficijozusi vseh držav in vseh narodov se bodo v potu svojega obraza trudili, v lepo donečih tiradah dokazovati vernim čitateljem in še vernejšim davkoplačevalcem, da je mir zagotovljen za dolgo vrsto let, da se ni nadejati nikakega opasnega preobrata, da smo v obče nastopili dobo skrajne sreče in narodnega blagostanja.

Neverjeten kakor svetopisemski Tomaž poslušaj državljani brez razlike narodnosti in veroizpovedanja to veselo, a malo verjetno vest, kajti vedno množiči se vojni budget, vedno silnejše armije, oborožene kakor še nikdar, kar svet stoji, vzajemni naporu konstitucionalno-absolutnih držav, zadušiti v prvi kal preiskra zahtevanja dozdevno prenapetih politikov, položaj, na jeden las sličen onemu za takozvane, slavne „svete alijance“, katere ost bila je jednako obrnena proti „mladej Italiji“, kakor proti „mladej Nemčiji“, kakor proti vsakeršni politični premembi, vsestranski boj za obstanek počenshi z vrhunca človeške družbe do onih obupanih elementov, katerim je prva in zadnja božja in človeška zapoved: dinamit, — vse to je jako čudna ilustracija k lepej bajki o večnem ali vsaj večletnem svetovnem miru.

Mi Rusi, ki se ne prištevamo Evropeem, temveč, ki smo za se velik in čim dalje važnejši svet, ki nismo niti najmanje razžaljeni, da nas zavidno gleda vesoljna Evropa — že ve zakaj — pa jako objektivno in hladnokrvno motrimo evropske odnošaje in tudi svoje lastne, evropskim velevlastim nasproti.

Prepričani smo, da je, če kdaj, baš dan danes najbolj umestna prislovica, napisana na nekdanjem Londonskem gledališču, v katerem je Shakespeare igral: „Totus mundus agit histrionem!“ To gaslo je znamenje časa, in kdor bode najbolje igral, imel bode vspeh, z vspehom rokopleskanje, občno slavo in njegova igra proglasila se bode, da je „ein Cassastück“. Exempli gratia glej: znanih pet milijard, da niti ne govorimo o raznih drago-

cenostih, urah, zlatnini in srebrnini, ki je sama ob sebi zmagovalcem v tornister poskakala.

Ker pri tej velikej predstavi na deskah, ki so v istini svet, ne odločujejo izključno claquer-ji, ker je vspeh neznan, negotov, boji se vsakdo trenutka, ko bode treba v vodo skočiti, ko bode moral vsklikniti: Tu je Rubikon, „alea jacta est!“ Iz tega uzroka teži vsake države hrepenenje na to: pridobiti si časa. Kdor bode imel na razpolaganje silnejo armijo, kdor bode desegel prvi vspeh, njegov bode zmage venec, da bode preobrazil starikave Evrope zemljovid. Zatorej je pri nas splošno mnenje, da je evropski mir, kakor kaplja na veji, kakor dim, ki je igrača vsaki sapici, kakor dihaj na zrcala gladino. Res da so danes mej državami gotovi dogovori, pisane, ali vsaj ustne pogodbe ali v odločilnem trenutku razpršile se bodo vse te pogodbe, kakor sneg pod žarki mladoletnega solca in vsakdo bode težil tja, kjer se mu kaže največ koristij.

Rekel sem, da sme mi Rusi temu zaozljanju nasproti objektivni, hladnokrvni, ker se smemo zanašati na svojo strateško toli ugodno „postojanko, na svojo silo, ki je tolika, da smelo pozivljemo vso Evropo s Puškinovimi besedami: izrečenimi v veličastnej pesni: „Klevetnikom Rusiji“ — ipak nam je nemilo, videčim, kako se, kakor poprej v Bosni in Hercegovini, tako sedaj mej nami in našimi so-plemeniki hoče zabijati nov klin v slovansko meso, vse po gaslu „Divide et impera“.

Razkričana je naša cenzura, a verujte mi, pri naših sosedih nahajajo se še slabše tiskovne razmere. Pisal bi rad o tem še marsikaj, a stvar je kočljiva, nečem vam prouročevati sitnostij, nečem pa tudi vzbujati v vas misli, da sem morebiti prekucuh, temveč bodite preverjeni, da sem najlojalnejši državljani, ki je po svojih skušnjah doznal, da je „mutatis mutandis“ pošten absolutizem več vreden, nego slabo izvajan konstitucionalizem.

Rad bi vam v tem pismu objavil svoje nazore, a ker si tega ne upam, vrhu tega pa tudi vem, da bi moje vrstice ne zagledale luči sveta, zatorej naj mi bode dovoljeno, povedati vam, kako v „Novoje Vremje“ piše dopisnik, poznat pod imenom Argus. Mož veliko potuje po Avstriji, ima kakor se kaže,

dobre zveze, oster vid, semtertja tudi nekoliko domišljije — slab časnikar, ki bi je ne imel — a kar je glavno, on vse ogleduje z našega stališča.

Glavni tenor njegovih dopisov je ta: da so Čehi in Poljaki začeli žrtvovati „avstrijskemu panslavizmu“, da so za to misel pridobili vladiko Strossmayerja, in da mora ta ideja biti jez panslavizmu ruskemu. Prvi kongres v tem smislu bil je v Djakovem, kjer se je sešlo toliko Poljakov, drugi v Pragi, ko je došel gledališni vlak iz Zagreba, tretji pa v Krakovu, ko so Čehi obiskali Poljake in ko se je praznovala in slavila česko-poljska zveza.

Treba samo še, da obišejo Slovenci zlato Prago. To bilo bi četrto dejanje. In potem bode vse črnožolto od Krkonoš pa preko Belega grada do Jagodine in do Makedonije, katera bode v kratkem tudi pokazala se v črnožoltih bojah. — Galicija je dan danes v istem položaji, v katerem st' bili Litva in Podolija pred 1772. l. itd.

Izvestno je, da omenjeni dopisnik vse črta v velikih a prečnih potezah, a da bi tudi temu vse bilo tako, kakor se piše, treba vender pomisliti, da je že davno minula ona tožna doba, ko se je govorilo in zaničljivo pisalo o orjaku z lončenimi nogami, katere more zdrobiti še tako droben kamen. Orjak ima sedaj že jeklene noge in svet se stresa pod njegovimi stopinjami, srce pa ima tako mirno, da pije najbolj vnete napitnice pri „kupici vode“.

Sicer pa je trocarski sestanek v Skjernevicah pri nas napravil najboljši utis in vsakdo iskreno želi, da bi v tamkajšnjem gradiči zasnovani načrti imeli najboljši in dolgo trajajoč vspeh, kajti tudi nam ni nikakor za vojno, ker imamo velemnogo notranjega dela, ker nam treba miru, da se razvija naša obrtnija, trgovina, da se dovrši organizacija naših sil in da bomo sposobni in pripravljeni za bodoče veliko tekmovanje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. novembra.

Kdaj da se snide državni zbor je že definitivno določeno, ne pa še s čim se bo bavil. Kakor nek oficijozni list pove, še to ni določeno, o

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Prvi del.

III.

(Dalje.)

Z vsakim korakom se je zaprla zadaj za nami in pred nami čarobna stena in jaz sem nehala verovati v to, da je možno še iti dalje, nehala verovati v vse, kar je bilo.

— Oh! žaba! rekla je Katija.

„Kdo in zakaj to pripoveduje,“ mislila sem. Pa potem sem si domislila, da je Katija, da se ona boji žab, in pogledala sem pod noge. Majhna žabica je skočila, potem mirno obšla pred menoj in njena majhna senca se je videla na svetlej stezi.

— A vi se ne bojite? rekel je.

Pogledala sem ga. Na tem mestu, kjer smo mi ravno bili, ni bilo nobene lipe in jasno sem videla njegov obraz. Bil je tako lep in srečen . . .

Rekel je: „a vi se ne bojite?“ a jaz sem slišala, da je rekel: Ljubim tebe, mila devojka! Lju-

bim! ljubim! trdil je njegov pogled, in vse je trdilo to.

Obšli smo ves vrt. Katija je hodila vstric z nama s svojimi majhnimi koraki in težko je dihala vsa upehana. Rekla je, da je čas vrniti se, in meni se je začela smiliti, ubožica. „Zakaj ona ne čuti tega, kakor midva, mislila sem. Zakaj neso vsi mladi, in vsi srečni kakor midva.“

Vrnili smo se domov, pa on še dolgo ni odšel, četudi so že peli petelini, vsi spali v hiši in je njegov konj vedno bolj po gostem bil s kopiti ob zemljo in razgetal pod oknom. Katija naju ni spominjevala, da je pozno, govorili smo o najbolj pustih stvarih in presedeli, ne da bi bili vedeli do treh zjutraj. Poslovil se je, kakor navadno, nič ni rekel posebnega; pa vedela sem, da je od današnjega dne on moj, da ga več ne zgubim. Ko sem se sama prepričala, da ga ljubim, povedala sem vse to tudi Katiji. Bila je vesela in ginena od tega, kar sem jej povedala, pa ubožica ni mogla zaspati to noč, a jaz sem pa še dolgo, dolgo hodila po terasi, hodila po vrtu, spominjala se vsake besede, vsakega gibanja, hodila sem po teh drevoredih, po katerih smo hodili z njim. Spala nesem vso noč, in prvokrat v življenji sem videla vzhod solca in zgodnje jutro.

Pa tudi take noči, takega jutra nikoli nesem videla pozneje. Samo zakaj mi on naravnost ne pove, da me ljubi? mislila sem. Zakaj si izmišljuje zavire, nazivlje sebe starca, ko je vse tako prosto in lepo . . . Zakaj on zgublja zlati čas, kateri se morda nikdar več ne povrne? Rekel naj bi, ljubim te, z besedami povedal, da ljubi, prijel naj bi mojo roko, nagnil k njej svojo glavo in povedal: ljubim. Naj le zarudi in povesi oči pred menoj, jaz mu takoj vse povem. Ne povem mu, a objamem ga, pritisknem se k njemu in zaplačem. Kaj pa, če se motim, če me on ne ljubi? prišlo mi je pri tej priči na misel.

Ustrašila sem se svojega čustva, Bog ve kam me še more pripeljati, spomnila sem se njegovega in mojega nemira, ko sem skočila k njemu v rastlinjak, težko mi je bilo pri srci. Solze so se mi ulile iz oči in začela sem moliti. In polastila se me je čudna misel, ki me je pomirila. Sklenila sem postiti se z današnjega dne, vsprejeti sveto obhajilo na mojega godu dan in baš ta dan postati njegova nevesta.

Zakaj? Čemu? kako se to more zgoditi? nesem vedela, pa verjela in vedela sem od tega trenutja, da bode tako. Popolnem se je že bilo razsvetilo in ljudje so začeli ustajati, ko sem se vrnila v svojo sobo.

čem se bode posvetovalo pred božičem in se bode to odločilo še le, ko se snide zbor. Samo toliko je neki gotovo, da pred božičem nič važnega ne pride na vrsto. Tedaj se bodo glavna vprašanja še le pozneje obravnavale, in bode za njih rešitev k večjemu deset tednov časa. To dovolj jasno svedoči, da zadnje zasedanje tega državnega zbora ne bode posebno plodovito in bodo najvažnejše zadeve počakale drugega državnega zbora. Ne da se tajiti, da to ni posebno ugodno za državnozbornsko večino, pa tudi ne za vlado. Pomladi bodo nove volitve in opozicija bode lahko kazala na neplodovitost državnega zbora, od katerega se je pred šestimi leti toliko obetal.

V svojej poslednji seji je **nemški šulferajni** se spomnil zopet Spodnje Štajerske ter je razgovarjal se o ustanovi neke nemške šole v tem kraju. Razum tega so se dovolj podpora raznim učiteljem in šolam na Českem in Moravskem. Pomenljivo je to, da nikdar ne čitamo, da bi šulferaja dovolil kako podporo učiteljem na Zgornjem Štirskem ali Solnogradskem. To ravno kaže, da temu društvu ni toliko mari za šolstvo, kolikor za pomenjenje Slovanov.

V četrtek imeli so **hrvatski** vseučilišniki jako burno sejo. Na dnevnem redu bila je volitev odbora za vseučilišni ples. Od mnogih stranij se je predlagalo, da se ban ne povabi k plesu. Le po dolgem in jako burnem posvetovanju so se sporazumeli, da tudi bana povabijo in sicer zategadelj, ker bi sicer vsem uradnikom bilo prepovedano, udeležiti se tega plesu.

Danes ima **ogerski** državni zbor prvo sejo po zaključeni delegaciji. Baval se bode samo z določbo dnevnega reda za prihodnjo sejo in v kateri vrsti se bodo načrti zakonov obravnavali. Poročevalec finančnega odseka bode v današnji seji zbornici že predložil celo odsekovo poročilo o budžetu. To poročilo se bode v ponedeljek ali v torek razdelilo mej poslance in konec prihodnjega tedna se že v zboru začne budžetna debata.

Vnanje države.

Da so razmere mej **Crnogoro** in našim cesarstvom dobre, kaže to, da je nedavno izročila črnogorska vlada bosniškej dva beguna, katerim se je dokazalo, da sta kriva navadnih zločinov. To je tem pomenjivejše, ker mej Avstrijo in Crnogoro ni nobene pogodbe o izročitvi zločincev.

B vsi **bolgarski** minister Cankov in vodja konservativcev Stojilov sta se prizadevala sklopiti večino proti sedanjemu radikalnemu ministerstvu. To se pa jima ni posrečilo. Ostalo bode tedaj sedanje ministerstvo, kar je dobro za kneževino, kajti vedne vladne spremembe jo le slabé.

Italijanski senat se snide 27. t. m. — Vojni minister Ricotti hoče povišati vse statuije pešcev na sto mož. V zeleni knjigi, ki se bode predložila zbornici, bode poročilo o ribiškej konferenci v Gorici. S prva je vlada tudi mislila pridodati zelenej knjigi razne diplomatske spise in note, ki se tičejo Egipta in Londonske konference, pa se je premislila in bode to opustila iz političnih ozirov.

Volitve za **rumunsko** zbornico so za vlado jako ugodno izpale. Opozicijskih poslancev je le neznatno število voljenih.

Vladni kandidat Kaligas izvoljen je s 105 glasi predednikom **grške** zbornice. Kandidat opozicije je dobil 65 glasov.

Katoliški centrum neki hoče v državnem zboru **nemškem** interpelovati vladu zaradi brunšviškega prestolonasledstva. Danes voli državni zbor predsednika in dva podpredsednika. — Prestolni govor napravil je jako ugoden ut's skoraj na vse stranke. Z zadovoljstvom konstatujejo listi svobodomiselnih stranke, da prestolni govor kaj malo omenja socialne politike in hvalijo modrost nemškega vladarja. Nam se dozdeva, da vlada baš zaradi tega ni toliko

vse darjala v prestolnem govoru socialnih reform, ker njeni privrženci konservativci in narodni liberalci, nimajo večine ter bode prisiljena tudi pri drugih strankah pomoči iskati. Ker se čuje, da utegnejo katoliki in socialisti priti pred zbor s predlogi za vladu jako neugodnimi, zato bode morala poslednja gledati, da tudi včasih svobodnjake dobi na svojo stran. Ti so pa največji nasprotniki Bismarckovih socialnih reform, zategadelj jih tudi prestolni govor ni mogel slednjih omenjati, da se vlada ne zameri. Saj nas že skušnja uči, kako zna Bismarck vse stranke rabiti za svoje namene. — Svo bodomiselnih stranka bode stavila v državnem zboru predlog, da se državnim poslancem dovolijo dijete.

Danska spodnja zbornica je izjavila, da ne more sklepati o vladnej predlogi, ki se tiče zavarovanja delavcev, ker je že prej sklenila, da se ne bode bavila z nobeno vladno predlogo. Ministerski predsednik Estrup je na to izjavil, da vlada smatra to predlogo za jedno najvažnejših. Ta način pokopavati predloge po njegovem mnenju ni nič premenil položaja, in on zahteva pozitiven program. Predsednik je na to odložil zborovanje, ker zbornica nema kaj delati, ko je z jednim samim sklepom zavrgla vse vladne predloge, samostojnih predlogov pa ni.

Holandski kralj je imenoval protiliberalca Makay a predsednikom druge zbornice.

Angleška vlada je dobila od konservativnih vodij pismeno jamstvo, da bode volilno reformo vsprejela zgornja zbornica še pred Božičem. Zato se je pa vlada sporazumela z njimi zaradi predloge o novej razdelitvi volilnih okrajev, ter obljubila, ko bi spodnja zbornica ne vsprejela te predloge, razpustiti zbornico ali pa odstopiti. Predloga o novej razdelitvi volilnih okrajev se bode naslanjala na sledeča načela: 1. Število zastopnikov se ravna po številu prebivalstva; 2. mestni volilci se ločijo od kmetskih; 3. mesta s pod 10 000 prebivalcev volijo s kmetskimi občinami; 4. mesta z 10000 do 25000 prebivalcev se združijo s sosednimi mesti v volilne okraje; 5. nobeno mesto spod 25000 prb. ne dobi samo zase svojega zastopnika; 6. velika mesta, katera volijo več, nego dva poslance, se razdele v volilne okraje. — Spodnji zbornici je ministerski predsednik objavil, da vlada pripravlja predlogo o uredbi egiptovskih financ. Sedaj se pa vlada dogovarja z velevlastni zaradi egiptovskih zadev. Ko se bodo končala ta dogovarjanja, bode vlada objavila zbornici njih upeh, poprej jej pa Northbrookovih predlogov objaviti ne more.

Kako stoji sedaj s **francosko-kitajskimi** pogajanjmi, ni znano, kajti razna poročila si nasprotujejo. Mej tem pa orožje ne počiva. Iz Toukinga prihaja vest, da so Kitajci napali dve francoski topnjači. Jeden francoski pomorščak je ubit, osem ranjenih. 8000 Kitajcev stoji neki ob Rudečej reki.

Dopisi.

Iz Dobljč pri Črnomlji 21. novembra. [Izv. dop.] Prav smo imeli, ko smo 9. septembra t. l. pri otvorjenji Dobljčke Čitalnice rekli, da smo s svojim podjetjem nekemu na palec stopili in da bode zavpil, in zares: ni še minulo štirinajst dnij in že so dopisi iz Kočevja v „Triesterici“ in zatem v Graškej „Tagesposti“, v katerih se šulferajnovci pritožujejo, da smo na Kočevskej meji, vis-à-vis „nemški trdnjavi“, ustanovili Čitalnico. In kakor je ta faktum z jedne strani resničen, tako pa je z druge strani le gola laž. Laž je namreč, da so v vodstvu in odboru Čitalnice skoro sami uradniki iz Črnomlja in da bodo Črnomaljški za liste skrbeli.

V številki 261 ex 1884 „Slovenskega Naroda“

priobčili smo odbor in vodstvo Čitalnice in mi ne najdemo mej temi imeni ni jednega uradnika, ker beležnik po nikakeršnej avstrijskej postavi ni mej uradnike uštet in ne uživa postavnih pravic z uradniki, ampak kot davkoplačevalec ima pravice vsacega drugega meščana in deli s taistim srečo in nesrečo.

Pa kakšna pregreha bi vender tudi bila, če bi uradniki v odbor in vodstvo ustopili? Nikakeršna ne! — Saj je vender tudi g. c. kr. ravnatelju in c. kr. profesorjem Kočevskega gimnazija marsikatera potna kapljica pri ustanovljenji šulferajnske šole na Maverliu z glave pala ter še pada in brzjav nam tudi naznanja, da dr. vitez Krauss, c. kr. profesor, tedaj tudi uradnik, v Rossveinu pri Mariboru s šulferajnskimi groši slovenske otroke lovi.

Oprostite tedaj gospodje, če nas je, ne da bi vas povprašali, čez pol stotine skupaj stopilo in smo na meji ustanovili „slovensko trdnjavo“. Majhina je sicer četa, ali je hrabra!

Za danes dosti. Na svidenje!

Domače stvari.

— (P. n. čitatelje) opozarjamo na I. veliki zbor „Slovenskega pevskega društva“ v Mariboru, ki bode jutri 23. t. m. ob 3. uri popoldne kakor tudi na isti dan vrače se veselico ob 8. uri zvečer „zur Stadt Wien“.

— (Ljubljanski „Sokol“) napravi svoj prvi letošnji „jour fixe“ danes zvečer ob 8 uri v Čitalnični restavraciji. Program priobčili smo pred inserati.

— (Društvo zdravnikov na Kranjskem) ima v 27. dan t. m. slavnostno sejo na čast 80 letnice društvenega predsednika prof. dr. Franc Schiffer-a s sledečim sporedom: 1. Notranje zadeve: Izroči se jubilaru čestilna adresa. 2. Predavanje: Dr. Gregorič predava o omehtanji kolkovih kostij o nosečnosti in poroča o dotičnem porodu, katerega je opazoval in vodil. 2. Primarij dr. Bleweis vitez Trsteniški kaže srce 25 letnega moža, v katerem se je še našlo „foramen ovale“ in zoženje plučne arterije. 3. Otroške bolnice ravnatelj, mestni fizikus dr. Kovač: Skušnje v bolnici o davici. — Po seji banket „pri Maliči“.

— („Slovenski čebelar in sadjerejec“) glasilo čebelarkega in sadjerejskega društva za Kranjsko št. 11. prinaša zopet prav zanimive razprave: Prezimovanje bučel. — Dvoje redkih opazovanj in skušnj. — Pozimska dela v drevesnici. — Češpljev mošt. — Nekoliko o gnojenji vrtov. — Vosek in med skušeni zdravili v mnogih boleznih. — Dopisi. — Razne gospodarske reči. — Odbor je imel poslednjo sejo 9. t. m., pri kateri je sklenil, odposlati c. kr. kmetijski družbi pritožbo zaradi prikrajšanja vladne podpore. Vlada je namreč dovolila za l. 1884 podporo v znesku 150 glid. za povzdigo čebelarstva. Kmetijska družba pak je ta znesek po jednacijah delih nakazala čebelarstvem in sadjerejskemu društvu za Kranjsko in necemu le še na papirji obstoječemu čebelarstvem društvu v Ljubljani, katero baje še 20 društvenikov nema in od

Dalje v prilogi.

IV.

Bil je post pred Marijinim vnebovzetjem in zato se ni nikomur čuden zdel v hiši moj namen — postiti se ta čas.

Ves ta teden on ni nikoli prišel k nam in jaz se temu nesem čudila, nesem vznemirjevala in pričakovala sem ga samo na mojega godu dan. Ta teden sem slednji dan zgodaj ustala, in dokler so krmili konja, sprehajala sem se po vrtu in naštevvala v mislih grehe prejšnjega dne in kaj naj storim, da bodem zadovoljna z današnjim dnem, in da več ne bodem grešila. Tedaj se mi je zdelo, kako lahko je biti brez greha. Treba se samo malo potruditi. Ko so pripeljali konja in sem se usela s Katijo ali z jednim dekletom v voz, odpeljali sva se v kake tri vrste oddaljeno cerkev. Ko sva prišla do cerkve, sem se vselej spomnila, da se moli za vse, „ki ustopijo v strahu božjem“, in prizadevala sem si s tem čustvom prestopiti oba že s travo poraščena pragova v lopi. V cerkvi je bilo ob tem času samo kakih deset ljudi, kmetov ali poslov, ki so se postili; prizadevala sem se ponižno odgovarjati na njih poklone, in hodila sem k omari za sveče in jemala sveče iz rok starega vojaka, ki je oskrboval službo cerkvnika in stavila jih pred svete podobe. Skozi carske duri se je videl prt na oltarji, katerega je

naredila moja mati, nad ikonostasom stala sta dva angelja z zvezdami, ki so se mi zdele tako velike, ko sem bila še majhina, in golobček z rumenim sijajem, ki mi je tedaj jako dopal. Na strani sem videla krstni kamen, pri katerem sem že tolikokrat kumovala otrokom naših poslov, in pri katerem so krstili mene. Stari duhovnik je prišel v mašnem plašči, ki je bil narejen iz zagrinjala krste mojega očeta in bral je mašo z istim glasom, v katerem je tudi, od kar pomnim, opravljal božjo službo na našem domu, v katerem je krstil Sonijo, pokopal očeta in mater. In ravno isti tresoč glas dijakona se je razlegal po koru, in ravno ista starka, katero sem videla v cerkvi pri vsakej božjej službi, stala je pri zidu in držala sklenene prste v ogorelem robci in nekaj šepetala s svojimi brezobnimi usti. Že vse to je bilo zanimivo, pa ne samo zaradi spominov, temveč vse to je bilo veliko in sveto v mojih očeh, in zdelo se mi je, da je velikega pomena. Pazila sem na vsako besedo molitve, katero je čital duhovnik, in s čustvom sem si prizadevala odgovarjati mu, ako pa kaj nesem razumela, prosila sem Boga, da me razsvetli ali sem se pa sama zmislila kako molitev, mesto one, ki sem jo preslišala. Ko so čitali spokorne molitve, spomnila sem se svoje prošlosti, svojih otroških let, nedolžna protekllost zdelo se mi je

tako črna v primeri s svetlim stanjem moje duše, da sem plakala in strašila se same sebe; pa hkratu sem čutila, da bode vse to odpuščeno, in ko bi še več grehov imela, bi še slajši bila pokora. Ko je duhovnik koncem maše rekel: „blagoslovenje Gospoda na vas“, zdelo se mi je, da sem začutila to trenutje neko fizično blagočutnost. Kakor bi toplota in svetloba bili nenadoma pridrli v moje srce. Maša se je končala, duhovnik prišel je k meni in me vprašal, ali naj pride k nam maševat; pa sem se mu ginljivo zahvalila zato, kar je on hotel storiti, kakor sem jaz mislila samo zaradi mene, in rekla sem, da že sama pridem ali se pa pripeljem.

— Tedaj se hočete sami potruditi? dajal je, — Jaz nesem vedela, kaj bi mu odgovorila, da ne bi grešila iz prevzetnosti.

Po maši sem vselej odposlala voz naprej domu, ako ni bilo Katije pri meni, in šla sem sama peš domu, nizko se priklanjala vsem, ki so me srečevali in prizadevala sem se najti priložnost, kje kaj pomagati, svetovati, žrtovati se, pomagati vzdigniti voz, ogniti se v stran in sama stopiti v blato. Neka večera sem slišala, da je oskrbnik, poročajoč Katiji, rekel, da je mužik Semen prišel prosit desk za krsto svoje hčeri in jeden rubelj, da bode plačal za njo črno mašo, ter mu ga je dal. — Ali so tako

l. 1882. naprej nobenega časnika ne izdava. Čebelarstvo in sadjerejsko društvo pa svojim mnogoštevilnim članom daje za 1 gl. letnine društveni vsaki mesec i/hajajoči jako poučljivi list. Napravilo je letos tudi z občno pohvalo priznalo razstavo in zraven tega nekaterim ljudskim šolam brezplačno podelilo nove čebelne panjove. Zares čudno ravna kmetijska družba, da podpira neko faktično ne več obstoječe društvo in sicer, kakor se javno govori, le zaradi tega, ker ima staro društvo še nekaj dolgog poravnati. Slovenske čebelarje in sadjerejce vnovič opozarjamo na čebelarstvo in sadjerejsko društvo, katero brez hrupa in reklame, pa tem izdatneje dela. Naj pristopajo društvu v prav obilnem številu, kajti za malo letnino jednega goldinarja dobivajo prav dobro uredovani društveni list.

— („Slovenski jez“) ima jutri popoludne ob 4. uri v Biljani izreden občni zbor. Po zboru bode beseda v čast godu presvite cesarice Elizabete.

— (Gosp. Janko Štibil-Vukasović) dobil je, kakor čitamo v „Soči“, od svoje vlade nalog, naj popiše in razloži prav na tanko vse svoje dogodke z Goriško policijo in Ajdovsko žandarmerijo.

— (Črnogorski državljanski zakonik.) Odeskij Vjestnik naznanjuje, da je profesor g. Baltazar Bogišić dovršil ta zakonik. Gosp. Bogišić je najboljši veščak gl. slovenskega, zlasti pa jugoslovenskega in črnogorskega običajnega prava (gewohnheitsrecht), njego delo bode torej vseskozi izvirno.

— („Matica Hrvatska“) imela je koncem 1883. l. 5850 članov in 76 554 gl. 72 kr. premoženja. Gotovo jako lep napredek, zlasti ako po teh številkah vzamemo merilo za „Matico Slovensko“.

— (C. kr. žandarmerijska postaja) se bode preselila iz Spodnjega Logatca v Zgornji Logatec, ker so v Zgornjem Logatcu tudi vsi drugi uradi.

— (Iz Logatca) se nam piše 22. t. m.: Ogenj zanetil so otroci dne 20. t. m. igraje se z žveplenkami pod graščinskim kozolcem v Gorenjem Logatcu. Tukajšnjemu užitinskemu dacarju g. Ant. Adlerju, ki je ravno takrat po cesti gredé zapazil izpod kozolca valeči se sumljivi dim in hitro tja hitel, posrečilo se je ogenj, čegar plamen je že sežen visoko švigal, udušiti. Ker je v kozolcu polno krme in stelje shranjene, nastal bi velik ogenj in za Gorenji Logatec velika nevarnost. Ne le Gorenji Logatec mora biti hvaležen gosp. Adlerju, temveč tudi dotična zavarovalnica kojej, je bilo rešeno s pravočasno in krepko pomočjo par tisočakov.

— (Redkost.) Na Vrhniki, na g. Jelovška vrtu je malinov grm, ki ima še zdaj zeleno perje, cvetje in popolnem dozorele maline ob jednom. Isto prikazen opazovali so na tem grmu tudi preteklo leto.

— (Slovausk koncert na Dunaji.) Slovansko pevsko društvo na Dunaji priredi v ponedeljek 24. t. m. v cvetličnih dvoranah Dunajskega vrtogradnega društva (Blumensäle der k. k. Gartenbaugesellschaft I. Parkring) velik koncert s plesom. Pri koncertu sodelujeta gospica Mathilda Koerber in Jos. Labor, komorni virtuoz Nj. Veličanstva kralja hanoveranskega. Spored pod vodstvom g. A. A. Buchte je sledeč: 1. Hajdrih: „Herce

govska“ (slovensk zbor). 2. Bendl K.: „Dobrou noc“, troglasen žensk zbor s spremljevanjem na glasoviru. 3. Gj. Eisenhut: „Putnik“, (hrvatsk zbor), društvu poklonil skladatelj. 4. K. Jahoda: a) „Kalina malina“, b) „Dievča“, (slovaška zbor), poje se v osmospevu. 5. Bazin: „Křižáci na moři“, velik koralni prizor za mešani zbor priredil K. Bendl (česk zbor). 6. Havlas K.: „Padajte bračo“, (srbsk zbor) Razen predposlednjega so vsi zbori novi. Ustopenice se dobe po 1 gl. 50 kr. v društveni pisarni I. Bräunerstrasse 4 (pri g. dr. Lenochu); v „Slovanski Besedi“ I. Wallnerstrasse 2; v prodajalnici muzikalij Em. Wetzler I. Kärntnerring 12; v knjigarni St. Pražaka I. Kolowratring 10 in v kavarni Seydl preje Mayreder, I. Rothenthurmstrasse. Začetek ob 8. uri zvečer.

— („Von Pol zu Pol“) zove se leposlovno delo, ki ima namen seznanjati čitatelje s posebno dobrimi proizvodi vseh narodov. Vsebina je dobro izbrana, vnanja oblika pa tako lična, kakor smo je vajeni pri vseh knjigah, ki se tiskajo v g. Bambergu tiskarni. To mejnarodno „revue“ izdaje neki A. Brebner v Trstu. Kakega duha pa je ta mož, pre-soja lahko vsakdo sam, kdor je čital v „Triester Tagblatt“ v 1371 šte. z dne 21. t. m. njegov listek z napisom: „Eine Bauernhochzeit in Triest“, v katerem na konci pravi: „Der Rest des Hochzeitsfestes aber ist Tanz und Rausch, und wenn es sehr gemüthlich zugeht, eine fröhliche Rauferei“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Postojna 22. novembra. Pri občinskih volitvah zmagali pri vseh treh volitvah narodnjaki.

Ptuj 22. novembra. Okrajnega zastopa seja bila jako viharna. Mestna nemčurska večina postopa brezozirno. Ta sklenila je poslati Kaiserfeldu, možu, ki za naš okraj prav nič storil ni, zahvalno pismo in sedanjega jako marljivega tajnika, a rodom Slovenca odpustiti. Vsled tega skrajna razdraženost mej narodnimi zastopniki.

Djakovo 22. novembra. Strossmayerjevo glasilo „Glasnik“ včeraj konfiskovan.

Rim 22. novembra. V krogih Vatikanskih se govori, da je Jakobini Rusiji poslal noto, da bi popravil nesporazumljenje.

Pariz 22. novembra. V zbornici zahteva Clemenceau, da se objavi zapisnik o seji tonkinske komisije. Ferry stavi kabinetno vprašanje. Predlog Clemenceau-a 283 proti 212 ostal v manjini.

London 22. novembra. Spodnja zbornica zavrgla s 145 proti 71 glasom predlog Labouchere-a, da naj se odstrani gornja zbornica, ker ta predlog sedaj ni umesten, ko se od gorenje zbornice zahteva previdnost in prijaznost.

Razne vesti.

* (Velikodušnost.) Kakor poročajo česki listi, odpustil je knez Ivan Liechtensteinski z ozirrom na letošnjo slabejšo letno in občno pomankanje vsem najemnikom svojih graščinskih posestev 25 %,

najemnikom Radimske graščine pa, ki so vsled Weinrichove krize veliko pogubili, celo 30 % letošnje najemnine. Ta odpust znaša vkupe več nego 50.000 gl.

* (Otrovanje.) Preteklo sredo in četrtek zbolelo je na Dunaji nad 50 ljudij, ki so jedli jedi, iz slabe moke narejene. Moka je bila iz neke prodajalnice v Hernalsu.

* (Dvoboj mej žurnalisti.) Iz Pariza se 18. t. m. piše: Vsled včeraj v listu „Mot d'Ordre“ priobčenega članka pozval je vodja glasila „Agence Havas“, Eduvard Lebey, pisatelja tega članka Mr. Saissy-ja na dvoboj, kateri se je danes vršil. Pri drugem naskoku bil je Saissy lahko ranjen na sprednji strani desne rame, a dvoboj se je nadaljeval, dokler ni Saissy po četrtem naskoku dobil precej globoko rano na komolcu desne roke in bil nespособen za nadaljni boj.

* (Prej služkinja, zdaj — milijonarka.) V hiši obče znanega bankirja barona Oppenheim-a v Koloniji (Köln) služila je deklica, ki se je nekega dne ustopila pred svojega gospodarja rekoč, da je njeni v Ameriki umrši strije zapustil veliko premoženje. Oppenheim, kateri stoji tudi v Ameriko v denarneje zvezi, preiskuje in poizveduje o tej stvari ter te dni svoje služkinji naznani veselo novico, da je njeni umrli strije res zapustil precejšnje premoženje 160 milijonov dolarjev, ki jih dediči lahko precej vsprejmo. Preveselo služkinjo, rodum iz Hesena, bo obsulo zdaj mnogo nemških ženinov, dasi se bo ogromna zapuščina razdelila tudi mej 14 drugih njenih sorodnikov iz hesenske dežele, kajti tudi 10²/₃ mil. dolarjev (kot petnajsti del zapuščine) ni ravno majhno bogastvo, in redka je nestesta s tako doto.

* (Veliko delo.) V Kitaji se prireja v tisk velikanska encyklopedija ki bode imela naslov: „Izza najstarejših časov do današnjih dnij“. To bo najobširnejše delo, kar jih je kdaj v Kitaji izšlo, kajti obsegalo bode nad 1000 zvezkov. Najslavnejši pisatelji in učenjaki sodelujejo pri tej knjigi in 150 osob bode imelo pri tisku posla. Tiskovni troški proračunjeni so do sedaj na 20.000 taelov, to je okolu 61.000 gl. in cena posamičnemu izvodu bode 400 taelov = blizu 1240 gl. Navzlic tej izrednej ceni oglasilo se je že več naročnikov.

* (Nesreča na ameriški železnici.) Iz Novega Jorka se poroča 16. t. m.: Na osrednji Teksas-železnici skočil je v petek osobni vlak z mostu v reko Brazos. Hlapon prepeljal se je še čez most, a trije vagoni pogreznili so se v reko in skoraj vsi potniki so se ubili ali pa težko ranili. Deset osob je mrtvih in petnajst ranjenih. Preiskava je zasledila, da so iz železniške službe odpuščeni služabniki pohabili železnični tir in zakrivilo grozno nesrečo. — Kakor se vidi, bil je petek 14. t. m. res nesrečen dan za železnične vlake v Evropi in Ameriki.

Narodne-gospodarske stvari.

O soli.

Dasi je Avstrija v osrednji Evropi najbogatejša država, kar se tiče soli, se vendar dan na dan čujejo pritožbe, da je sol predraga, da vsled te draginje trpi gospodarstvo in narodno blagostanje sploh. Veliko se je v tej zadevi že pisalo in tudi govorilo pri raznih shodih in v državnem zboru, a vse bilo je doslej zaman, kajti solno vprašanje v visokih krogih še ni vzbudilo pravega zanimanja, niti je prepričalo, da se mora cena soli znižati, da je ta potreba čim dalje, tem nujnejša.

V tej zadevi govorilo se je jako vrolo na občnem zboru kmetijske družbe štajerske in temu govoru povzamemo naslednje:

Ne da se tajiti, da bi davanje soli našim koristnim živalim v večji množini, kakor se sedaj godi bilo velehasnovito. Sol pospešuje prebavljenje. Tako

revni? vprašala sem ga. „Jako revni, vse jedo nesoljeno“, odgovoril je oskrbnik. Nekaj me je zbudilo v srce, in ob jednom pa kakor bi se bila razveselila, ko sem to zaslišala. Prevarivši Katijo, da grem sprehajati se, tekla sem v svojo sobo, pobrala vse svoje denarje (bilo jih je jako malo, pa vsi kar sem jih imela), in prekrižala sem se ter šla čez teraso in vrt v vas k Semenovej koči. Bila je takoj na kraji vasi in šla sem k oknu, ne da bi me bil kdo videl, položila nanj denar in potrkala. Nekdo je prišel iz koč, zaškripal z durmi in zaklical me, jaz sem pa pobegnila, kakor hudodelka, in tresla sem se in mraz me je preletel od strahu. Katija me je vprašala, kje sem bila? kaj je z menoj? pa jaz je nesem razumela in jej tudi nesem odgovorila. Vse se mi je zdelo tako majhno in ničevno. Zaprla sem se v svojo sobo in dolgo sem hodila gori in doli, nesem mogla ničesar delati, ničesar misliti, pa tudi ne razumeti svojih čustev. Mislila sem o radosti vse rodbine, o besedah, s katerimi bodo nazivljali onega, kdor je prinesel denar, in bitko mi je postalo, da ga nesem sama oddala. Mislila sem, kaj bi rekel Sergej Mihajlič, ko bi to zvedel in radoval se, da nikdo ne bode zvedel tega. In tako veselje je bilo v meni in tako dobri so se mi zdeli vsi in tudi jaz sama, in tako krotko sem gledala

na vse in tudi nase, da se mi je misel na smrt zdela kakor sanje o sreči. Smijala sem se, molila in plakala, in vse na svetu in tudi sebe sem tako strastno in goreče ljubila to trenutje. Večkrat sem čitala evangelij in vedno razumnej mi je bila ta knjiga, ganljivejša in priprostejša zgodovina tega božestvenega življenja in strašnejša in nezapodljivejša ta čustva in misli, katera sem našla v tej knjigi. Zato se mi je pa tako jasno in prosto zdelo, ko sem ustala od te knjige, zopet se zagledala in zamislila v življenje, ki me je obdajalo. Lahko se mi je zdelo dobro živeti, in ljubiti vse ter biti ljubljena. Vsi so bili tako dobri in krotki z menoj, še celo Sonija, katero sem še vedno poučevala, bila je vsa druga, prizadevala se je razumeti in ustreči meni, ne pa žaliti me. Kakšna sem bila jaz in kakšni so bili drugi z menoj! Ko sem naštevala vse svoje sovražnike, katere sem marala prositi odpuščanja pred spovedijo, spomnila sem se samo na jedno gospodičino sosedo, katerej sem se pos mehovala pred jednim letom, ko je bila pri nas v gosteh in je zaradi tega prenehala prihajati k nam. Pisala sem jej pismo, priznala svojo krivdo in prosila jo odpuščanja. Odgovorila mi je s pismom, v katerem me je sama prosila odpuščanja in odpuščala mi. Plakala sem samega veselja, ko sem čitala te v rasti, v katerih

sem tedaj videla globoko in ganljivo čustvo. Moja varuhinja je začela jokati, ko sem jo prosila odpuščanja. Zakaj so tako dobri z menoj, s čim sem si zaslužila tako ljubezen? povpraševala sem samo sebe. Nehote sem se domislila Sergeja Mihajliča in dolgo sem mislila nanj. Nesem mogla drugače, pa tudi tega nesem smatrala za greh. Pa sedaj jaz nesem tako mislila o njem, kakor ono noč, ko sem prvi pot spoznala, da ga ljubim, mislila sem o njem kakor o sebi, nehote sem pridružila njega k vsakej misli o svojej bodočnosti. Težeče me čustvo, katero sem poprej čutila v njegovej prisotnosti, je popolnem izginilo iz moje domišljije. Čutila sem se jednako z njim, in z visokosti, duševnega razpoloženja, v katerem sem se sedaj nahajala, sem ga popolnem razumela. Še le sedaj sem razumela, zakaj on govori, da je sreča živeti za koga drugega, ter strinjala sem se z njim. Zdelo se mi je, da bova vkupe tako brezkončno in mirno srečna. Nič več nesem želela niti potovanja v inozemstvo, niti sveta, niti bleska, a popolnem drugačno tiho rodbinsko življenje na deželi, z vednim zatajevanjem samega sebe, z večno ljubeznijo drug k drugemu in večno hvaležnostjo dobrotljivej in usmiljenej božje previdnosti.

(Dalje prih.)

pa živali pouzito brano bolje izkoristi. Krave mlekarice molzejo več mleka, debeljenje goved in drugih živalij vrši se točneje, ker jim bolje raste meso in mast. Največ vredno pa je zdravje, ki se utrudi konjem, govedom in svinjam. Pozabiti ne smemo, da sol pospešuje izločke živalske ter jih dela vrednostneje. Vsled tega je tudi gnoj bolji. Po gnoji v zemljo prisedša sol prouzročuje tam novih kemijskih razkrojitev in poraja raznih redvinih snovij. Sol torej ni samo živinčetu hasnovita, ampak upliva tudi dobrodejao na njive in gorice ter pomaga do obilnejših pridelkov.

Torej pripada sol velevažnim pomočkom v povzdigo govedstva, poljedeljstva in sploh narodnega blagostanja.

V Avstriji porabimo po statističnih izkazih vsako leto okolo 3 milijone meterskih centov soli. To pa je v primeri k številu prebivalstva jako neznačajna in neugodna številka. Ta množina soli zadostuje komaj ljudem, kamo-li še živini! Računimo na glavo 12 1/2 kilo soli. Za živino nam torej ne ostane nič soli.

Kaj je temu krivo? Saj vemo, kako neizmerno bogata da je Avstrija z ozirom na sol. Ima namreč velikanskih zakladov morske in rudniške soli. Uzrok, da se tako malo soli speča, je visoka cena soli, solsko samotržje državno, tako imenovani solski monopol. Nemamo samo ob sebi nič proti takšnemu samotržju ali monopolu. Kajti le tako je mogoče, da dobivamo dobro, čisto, neskvajeno sol. Toda predraga je. Cena soli je previsoka in to škoduje v narodno-gospodarstvenem oziru. Finančno ministerstvo plača za pridelovanje in prirejanje jednega meterskega centa varjene ali kuhane soli 3 gld., morske soli 1 gld. do 1 gld. 5 kr. Prodava jo pa za 11-12 gld., torej dobička dobiva pri vsakem centu 8-11 gld.

Ves solski monopol vrže državi na leto po 18 milijonov goldinarjev. Poslanci in druge osebe prizadevali so si že veliko, da bi cenno soli znižali, pa bilo je zastoj. Finančni minister se je zmiraj izgovarjal, da bi državnih dohodkov najedenkrat manjše bilo, če bi se cena soli znižala.

Ta bojazen ni utemeljena. Kajti dohodki državni se ne bi znižali, ampak povišali, čeravno bi sol ceneje prodavati začeli. Kajti soli bi veliko več prodali, kakor sedaj in kljub znižani ceni več denarjev za njo dobili. To so skušnje dokazale drugod, na pr. na Angleškem, kjer zmiraj več soli razprodajo, čim nižjo cenno jej nastavlajo. Sedanje dni pri vas ubogij ljudje soli stradajo, jako malo si je prinošajo. Kakor izkušnje kažejo, uživajo ubogij delavci v južnem Českem svoj borni krompir brez soli. Da bi veliko soli za goveda pri nas porabili, o tem še niti govorjenja ni.

Kolika dobrota bi bila, ako bi cenno soli znižali do 4 ali 5-5 gld.! Ni dvomiti, da bi nje neznanu več kupili in porabili. Namesto 3 milijone centov bi država prodala 7-9 milijonov meterskih centov soli. Podobno bilo je na Angleškem. Ko so tukaj cenno soli znižali, prodali so v jednem letu namesto 5 milijonov 28 milijonov meterskih centov. Ni torej res, da bi se vsakako bati bilo manjših državnih dohodkov; še povzvišali se bi. Vrhu tega bi pa živinorejci na jedenkrat dobivali soli po ceni za svojo živino. Njih blagostanje bi se pomnožilo. Davke bi loži plačevali. Pomagalo bi se zlasti kmet-skemu prebivalstvu, ki itak največjih davkov daje državi, v krvi in denarjih.

Da je res mogoče solno cenno znižati pa vendar dohodke državne pomnožiti, v dokaz temu so solska tržna nagodba z Rusijo in Švico. Gledé solske tržna nagodbe z Rusijo je več nego gotovo, da se bode ta pogodba v kratkem zrušila. Ko bode Rusija dodelala svoje železnice in si tako odprla pot do svojih ogromnih zakladov soli, bode gotovo tako inozemske soli prepovedala uvoz in imeli bomo soli na ostajanje.

Vzlic tolikim koristim in dobrotam se že splača, da vse storimo, česar treba, da zaželjeni cilj dosežemo.

Okrajni odbor Graške okolice je z ozirom na razgovor v letošnjem občnem zboru kmetijske družbe štajerske pa uvažajoč nalogo izročeno mu z zakonom od l. 1882. sklenil peticijo ali prošnjo doposlati visokej zbornici poslancev državnega zbora in v njej prositi, naj se cenno soli zniža.

To naj bi se tudi na Slovenskem posnemalo!

VABILO
k prvemu letošnjemu
SOKOLOVEMU „JOUR-FIXE“
kateri bode
danes zvečer ob 8. uri
v Čitalnični restavraciji.

Program:

1. Nagovor.
 2. Komično berilo.
 3. „Vzledna prijatelj“, komičen prizor s petjem.
- Pri tej veselici sodelovali bodo iz prijaznosti gg. pevci Ljubljanske Čitalnice.
- Reditelj sta gospoda Srečko Nollin in Srečko Magolič.
- K tej veselici najljubneje vabi vse čč. gg. Sokole in pevce Ljubljanske Čitalnice
odbor „Sokola“.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo po tekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravelem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
21. nov.	7. zjutraj	733.06 mm.	— 7.8°C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	731.67 mm.	— 2.6°C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	732.51 mm.	— 6.2°C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura — 5.5°, za 8.4° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 22. novembra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	6	50
Rež, „	4	87
Ječmen „	4	71
Oves, „	3	9
Ajda, „	4	71
Proso, „	5	69
Koruza, „	5	40
Leča, „	8	—
Grah, „	8	—
Fižol, „	8	50
Krompir, 100 kilogramov	2	86
Maslo, kilogram	—	92
Mast, „	—	82
Speh frišen „	—	58
„ povojen, „	—	72
Surovo maslo, „	—	84
Jajca, jedno	—	3
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Teleče „	—	60
Svinjsko „	—	56
Koštrunovo „	—	31
Pišče	—	45
Golob „	—	18
Seno, 100 kilogramov	1	69
Slama, „	1	51
Drva trda, 4 kv. metre	7	60
„ mehka, „	5	20

Dunajska borza

dné 22. novembra t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	55 kr.
Srebrna renta	82 „	70 „
Zlata renta	104 „	05 „
5% marcna renta	96 „	75 „
Akcije narodne banke	871 „	— „
Kreditne akcije	296 „	80 „
London	122 „	70 „
Napol.	„	72 „
C. kr. cekini	„	78 „
Nemške marke	60 „	— „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104 „	05 „
Ogrska zlata renta 6%	123 „	45 „
„ „ 4%	94 „	70 „
„ papirna „ 5%	89 „	85 „
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	104 „	50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „	40 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109 „	30 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „	60 „
Kreditne srečke	100 gld.	179 „
Rudolfove srečke	10 „	18 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	104 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	212 „	70 „

Poslano.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujūce piće,
I kas izkušān liek proti trajnom kašlju plūčevine I
želudca bolesti grkljana I proti mēhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Najboljša pitna voda pri epidemijah.

Akviziterja

za Kranjsko in Spodnje Štajersko takoj vsprejme v službo pod ugodnimi pogoji in proti stalni plači renomirana zavarovalnica za egenj in za življenje. Poludbe pod naslovom: „Fotovalni zastopnik“, Ljubljana, poste restante. (748-3)

Čevljarje

(752-2) takoj vsprejme v trajno delo tovarna za čevlje D. H. POLLAK-a v Gradci.

Brus,

milnski kamen, temno sivkast peščenec, je na prodaj, meri povprečno 163 cm., v debelini 46 cm. — Kje? pove administracija „Slovenskega Naroda“.

Skušeni (740-3)

poštni odpravnik

(Postexpeditor) želi svoje mesto od 15. decembra naprej spremeniti. — Dopisi na „Kranjski sin“, Rakek.

Kovač

s skušnjo v podkovanji konj išče se za živahen kraj na Notranjskem pod dobrimi pogoji. Kje? pove upravništvo tega lista. (742-3)

Prodaja vina in sena!

Več sto veder dobre starine leta 1883., tudi na drobno od 20 veder, po ceni od 9 do 10 gld., in več sto metriških centov sladkega sena je na prodaj. — Vprašaj se na železnični postaji v Rajhenburgu. (751-2)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzedni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah iz z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Surrey“, 4200 ton, okolu 30. dné novembra. Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold. Potniki naj se obrnejo na (697-16)

J. TERKULE,
generalnega pasaznega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.
Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emilliano d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihovanje, kisló podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Preširnovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmid. V Kranj: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Skofjeji Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečaten z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenost varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemanjo teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj nznanijo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148-161)

THEODOR NOBERER & CO.

protokolovano bankino in lombardno podjetje na Dunaji, I., Schottenring 5, uhod Hessgasse 7, I. nadstropje,

priloga se:

1. Za rečno in točno izvedenje nalogov na Dunajski borzi proti zmernemu pokritju.
2. Za prevzetja zneskov v gotovini ali vrednostnih papirjih, pa ne s pod 500 gl. a. v. proti mesečnemu izplačevanju dobička in položitvi računa.
3. Za nakup in prodajo vseh v kurznem listu naznačenih vrednostnih papirjev.
4. Za izplačevanje predplač za skoraj polni znesek na srečke, akcije itd.
5. Za dajanje dobrih svetov kapitalistom, kateri imajo borzne papirje po dražih kurzih v rokah. Prospekti na zahtevanje franco.

(744-2)

Knjigoprodajalnica J. GIONTINI-ja v Ljubljani

blagovoljno priporoča p. n. čitateljem sledeča dela v snopiščih in pričakuje mnogobrojnih cenjenih naročil.

Die Orientreise

beschrieben vom Kronprinzen Rudolf von Oesterreich.
V 20 snopiščih po 30 kr.

- Faulmann: Stenografische Unterrichtsbriefe, v 12 snopiščih po 25 kr.
 Arndt: Geografie und Statistik, v 12 snopiščih po 36 "
 Maier-Rothschild: Handbuch der gesamten Handelswissenschaften, v 22 snopiščih po 30 "
 Schwarz: Stoff und Kraft in der menschlichen Arbeit, v 17 snopiščih po 30 "
 Müller: Haus- und Familienbuch, v 15 snopiščih po 25 "
 Wilhelm Busch: Album oder humorist. Haus-schatz (jako zanimivo), v 20 snopiščih po 48 "
 Ill. Familien Journal, v 30 snopiščih po 15 "
 Schubert: Anleitung zum Gebrauche des Lesebuches, v 12 snopiščih po 30 "

Poleg tega vsprejema naročila na vse avstrijske in inozemske ilustrovane in modne liste, zlasti priporoča: Buch für Alle, Chronik der Zeit, Heimat, Gartenlaube, Illustrierte Welt, Ueber Land und Meer, Illustrierte Romane, Illustrierte Wiener Zeitung, Bibliothek der Unterhaltung und des Wissens, Bazar, Modenwelt, Frauenzeitung itd. itd.

Tečna in najcenejša uprava.

Največja zaloga
pisnih, stenskih, block in zabavnih
koledarčkov
za leto 1885

po vseh cenah.

(738-3)

Eau des Circassiennes
du Dr. Thomson.

Najuspešnejše i najboljše sredstvo za olepšanje kože, kakor tudi proti rudečim rokam; vse nečistosti kože, kakor pege, pike, ogerce itd. v kratkem času odpravi. (719-1)

Cena lončku 2 gl. 50 kr.

Zaloga v Ljubljani pri Edvardu Mahr-u, parfumerji.

Proti povzetju od a. v. gl. 7. —

se pošilja 5 kilo kave „Santos“ najfinejše in sicer vseh poštinih in colnih stroškov prosto. Na zahtevanje ogledov tudi prosto. (Uzorec zastonj.) — Ravno na ta način tudi 5 kilo laškega olja jako dobrega. — Naslov: (745-2) GIOVANNI GORIUP & Co. v Trstu.

Umetne (32-88)
zobe in zobovja
ustavlja po najnovjšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hrdeckyjevoga mostu, I. nadstropje.

C. k. privilegij za izboljšanje šivalnih strojev.
Ivan Jas,
v Ljubljani, Hôtel Evropa.
Zaloga vsakovrstnih šivalnih strojev
za družine in rokodelce, rabljivih za vsakotero šivanje. (113-41)
Gletna garancija!
Podak brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

Mazilo za lase
po prof. dr. Pithu!
Jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasejo lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob jednem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim vspehom pri tisočih.
1 lonček za dolgo časa samo 60 novcev prodaja pravega (705-3)
lekarna „pri samorogu“
J. pl. TRNKOCZY-ja,
na Mestnem trgu št. 4, v Ljubljani.

Prodaja posestva.

V Svetji pri Medvodah, prav blizu železniške postaje in dveh tovarn, proda se lepo, za vsako podvzetje pripravno posestvo, ki obsega hišo z vrtom in 3 orale njiv in travnikov, katerim se pa lahko pridra še več, če kupec želi. — Pogoji se zvedo pri posestniku Fran Kavčič-u v Medvodah h. št. 10. (755-1)

Izvrsten med
(garantiran pitaneč)
v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatlja 30 kr., se dobiva proti poštenu povzetju ali pa proti gotovi plači. — Dobiva se tudi
med v satovjih.
Ob jednem priporočam visokočastiti duhovščini svojo zalogo pravih garantiranih
voščeni sveč.
OROSLAV DOLENC,
svečar v Ljubljani. (746-2)

Pivovarna bratov Kosler-jev.
Izvrstno
marčno pivo
v zabojih po 25 in 50 steklenic
se dobiva iz (476-20)
ALOJZIJ MAYER-jeve
zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

V Ljubljani uvedena
Dalmatinska klet
na Frančiškanskem trgu št. 3,
(Podružnice: v Trstu, Celovci, Mariboru, Gradci, Dunaji in Linci.)
v katerem se prodajajo Dumičičeva Dalmatinska vina, ki so po olikovanjih in zgorjih prodajalnih mestih slavnoznana in od mejnarodnega sanitetnega kongresa 1874 bita za zdravilo proti raznim boleznim (kakor svedočijo mnogobrojni uspehi) priznana. Glavni namen te kleti je svetni trg seznaniti s popolnem pristnimi domačimi dalmatinskimi vini in tako varovati častito občinstvo pred ponarejevanjem tega svetovno znanega trsnega soka, katerega kupujejo že svetovno znane vinske države evropske.
Za pristnost Dumičičevih zdravnih vin, katera se dobé samo v gorenjej kleti in v podružnicah, jamči kletino oskrbnistvo. (739-2)

LEKARNA JULIJ pl. TRNKOCZY.
Spodaj navedene specialitete, ki so po večletnej izkušnji za izvrstno uspešne pripoznane, ima vedno čiste v zalogi in razpošilja takoj po
Poštnem povzetju
lekarna JULIJ pl. TRNKOCZY-ja
„pri samorogu“
v Ljubljani, Mestni trg h. št. 4.
Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne smeje v ni-
jednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skazenem ledocu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.
Planinski zeliščni sirop kranjski, izboren zoper kašelj, prsne in plučne bolečine; 1 steklenica 56 kr. Koristnejši, nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.
Francosko žganje najboljšje vrste, ljudstvu priljubljeni lek; mala steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z obširnimi navodom za uporabo.
Pariški prašek za dame, najfinejše vrste, bel in rožast, v škateljah po 30 kr., s pravo rožino vonjavo, zelo nežen po 40 kr.
Orientalški dišeči prašek odvzame, če se dene mej perilo, neprijeten duh po mili in razširja prijetno vonjavo. 1 zavitek 30 kr.
Ozeblinski balzam po dr. Képesu je odločno najboljšje sredstvo zoper vsako ozeblino in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodom vred 30 kr.
Zdravilo za kurja očesa, gotovo uplivaajoče sredstvo, treba samo zvečer s čopičem namazati. 1 steklenica samo 40 kr.
Malaga najfinejša v boteljah po 60 kr. **Rum** najfinejši v boteljah po 30 in 60 kr.
Čaj najfinejši v zavitek po 30 in 50 kr. (691-4)
Izdelki morajo imeti, da so pristni zraven stoječi podpis in zgorjjo obrtno varstveno marko.
Razpošilja se vsak dan po poštenu povzetju.

Dr. Schmidt-ovi uspešni prilepki za kurja očesa
uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zanesljivo delujoče sredstvo v popolno odstranitev kurjih očes.
Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoro osupljiv, kajti po opetovanej rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije.
Cena škatljici s 15 prilepki in z roženim dleteem za izdiranje kurjih očes 23 kr. a. v.

Dr. Behr-ov živčni ekstrakt
izdeluje se po zdravniškem predpisu iz lekarskih zelišč ter se že dolgo vrsto let obnaša kot izvrstno sredstvo proti živčnim boleznim, kakor proti bolečinam na živcih, migreni, ischiadi, bolečinam v križi in hrbtenem mozgu, božjasti, otrpnenju, oslavljenju in polucijam. Na dalje se dr. Behr-ov živčni ekstrakt z najboljšim uspehom rabi proti: protinu in trganju, otrplosti mišic, trganju v členkih in mišicah, nervoznemu glavobolju i šumenju v ušesih. Dr. Behr-ov živčni ekstrakt se uporablja le zvnanje. Cena steklenici s točnim navodom uporabe 70 kr. a. v.

NB. Pri nakupu teh preparatov blagovoli p. n. občinstvo vedno zahtevati Bittner-jeve izdelke in samo one za prave priznati, kateri imajo polno firmo: „Julius Bittner's Apotheke in Gloggnitz“, in vsake druge podobne izdelke kot nevedne zavrniti. (461-8)
Glavna razpošiljalna zaloga: Gloggnitz, Nižje-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja.
Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trnkoczy.